

Rodinný Triatlon Mělice

5. 9. 2015

Že bůh má rád triatlon se ukázalo na opět ideálním počasí. Voda, která v letních vedrech přešla několikrát varem, nestihla během posledního chladnějšího týdne vychladnout a i na kole a v běhu bylo vše akorát snad jen ještě trochu méně větru, pokud bych mohl prosit. Jaké štěstí jsme měli, se ukázalo hlavně den následující, kdy teplota spadla o 15°C a přišly přeháňky a poryvy.

Že Krajská správa a údržba silnic nemá ráda triatlon se zase ukázalo na rozkopané silnici se střídavým provozem mezi Přeloučí a Břehy. Tato okolnost nás donutila poprvé v patnáctileté historii Rodinného triatlonu zásadně změnit cyklistickou trať (nepočítám-li malou objíždku v Březích v roce 2008). Jelo se normálně přes Lohenice, ale na křižovatce u cedule Přelouč přišla otočka a vraceli jsme se v protisměru tradiční trati až k ceduli Břehy kde se točilo opět nazpět. A samozřejmě dlouhá trať dvakrát aby to hodilo správnou vzdálenost (vyšlo to na 37km/18km). Nevýhody takové trati jsou zjevné, ale mělo to i své kouzlo. Po celou dobu závodu jsme měli dobrý přehled o ostatních účastnících. Došlo na zdravení, hecování, úsměvy, sdělování informací o ztrátě či náskoku a taky na klení a úpění.

Nicméně začněme tam, kde se začíná čili na startu. Na hrázi mezi písňíky se po loňském propadu v účasti letos dostavilo pěkných 22 závodníků a každá kategorie byla obsazena. Čilý ruch v depu v rámci příprav vyvrcholil startovním výkřikem Káji a stiskem Mirkových stopek a už to plavalo.

Sprinttriatlon

Vodní část vždy zajímavě rozdává karty ve sprintu, takže pak není nouze o dramatické předjíždění a předbíhání. Letos tomu nebylo jinak. Pokud neberu v potaz Filipa, který po operaci kolene vyrazil na rekonvalescenční trať, kde hned překonal všechny rekordy (z kola a celkový čas mu vzhledem k úpravě trati nemůžeme uznat).

Jeho žena Míša sice v plavání nevyhrála, ale překonala svůj sedm let starý osobní rekord. Potom už nasadila tempo po vzoru svého muže, předjela Evu a v osobním běžeckém rekordu zvítězila a získala tak manželský zlatý double, který známe dobře například od Jeníka se Šunou.

Několikanásobná medailistka Aneta trochu zaváhala v plavání, ale vyrovnaným výkonem na kole poskočila z pátého místa na třetí a osobním rekordem v běhu si obhájila loňské stříbro.

Nováčkem na Mělicích byl Martin Adamec, který je spíše běžeckým specialistou. Naštěstí však plavání přežil bez úhony. Na horském kole

absolvoval silniční pasáž a pak si velmi pěkným během doběhl pro stříbro. Nebudete mi to věřit, ale všechno jsou to jeho osobní rekordy na této trati.

Překvapením závodu byla Jana Péková, mající v rodině nejednoho kavárenského povaleče. Zaplavala na čtvrtém místě, pak nasadila na nejlepší ženský výkon na kole a posunula se tak na druhou pozici. Bohužel v běhu začala ztrácet, ale i tak brala pěkný bronz.

Eva dostala jednomu ze svých příjmení a vyhrála plaveckou část. Poté se vydala na vyjížďku. Potkával jsem jí a předjížděl několikrát a vždy mě obdařila zářivým úsměvem a zamáváním. S tímto přístupem poklesla na čtvrté místo a to si podržela až do cíle. Příští den odletěla zpět do Ameriky a ukázala nám, že na náš triatlon se vyplatí obletět půl světa.

Neméně dobře si vedla další Plavcová, tentokrát Jana, která vyrovnala svůj předloňský plavecký osobák a vydala se tak na trať s pěkným pětiminutovým náskokem na svého muže Tomáše. Tento náskok se statečně snažila obhajovat na kole, které, jak bylo slyšet, by potřebovalo trochu promazat. Vzhledem k tomu, že o servis se měl postarat Tomáš, je zde jisté podezření ze sabotáže. Každopádně manželku dojel, z kola slézal minutu před ní a v běhu, ze sebe vydal vše, aby své rodinné postavení udržel. I pro Janu byl běh za chotěm zjevně dobrou motivací, protože ji přivedl k běžeckému osobnímu rekordy.

Celou trať si ovšem nejlépe vychutnala Stanislava, která mi během předjíždění kole sdělovala své zážitky z cesty slovy: „Viděla jsem tady letět ledňáčka.“

Olympijský triatlon

I na dlouhé trati se to letos začalo zamotávat hned ve vodě. Já například jsem plaval chvilku za nejlepším plavcem Honzou Ryznerem, který mě zavedl obloukem mimo kurz, načež zmizel v dále. Ani Jeníkovo tempo jsem neudržel a potom se kolem mě prosmýkl ještě Peter, který (jak jsme se později dozvěděli) bral v průběhu roku lekce plavecké elegance a zlepšil se tak v plavání o úžasné 4 minuty a vylezl z vody těsně před Jeníkem (Jeník si alespoň vylepšil o pár vteřin loňský osobní rekord v plavání).

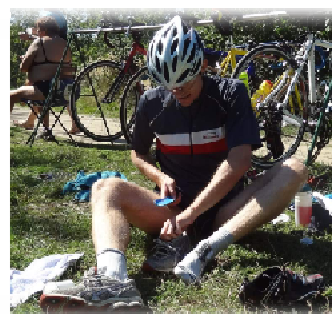
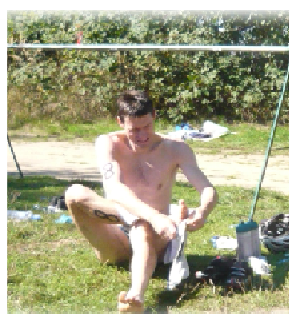
V druhém kole ve vodě jsem ztratil další pozici když se Lukáš za použití dvou plaveckých stylů posunul na čtvrté místo, tedy přede mně. Po pár minutách lezla z vody Andulka, která si zaslouží uznání, protože z celého olympijského triatlonu je jediná, která ho absolvovala mezi kojením. Poté už následovala silná skupina plavajících právníků Petra Šebely alias Vlka (vylepšil loňský osobák v plavání), Tomáše Bělohlávka, řečeného Šamana, Martina alias

Martina zahuštěná ještě Jakubem a Tomem Pituchou, ale prořídla o Pekariho, který hned po startu zjistil, že si nepřidělal plavecké brýle a jeho dočasným domovem se stal opuštěný ostrov vprostřed písníku. Nakonec doplaval s dvouminutovou ztrátou a stačil předplavat už jen Honzu Buršíka.

Jakmile triatlonista vyleze z vody, čeká ho disciplína, při které nelze moc získat, ale dá se hodně ztratit. Řeč je o převlékání. Svě by o tom mohl povědět například Peter, který vylezl sice před Jeníkem, ale na kolo nasedal už za ním. Také nováček na našem triatlonu Lukáš těžce vydřenou půlminutku, kterou mi nadělil ve vodě ztratil oblékáním perfektně sladěného cykloдресu a nechal mi celkem solidní náskok. Ten pak musel stahovat až do třetiny cyklotrati. Stejně tak triatlonisté právníci na sebe oblékli všechno co našli doma a divím se, že nešli v talárech. Zde bývá obvykle prostor pro posměšnou poznámku o Pekariho ponožkách, ale letos jízlivosti psát nebudu.

Nechám raději promluvit obrázky:

Ale dost humoru. Na kole mě totiž vždy smích přejde.

Jak jsem předeslal, díky trati s očkami jsme mohli v přímém přenosu sledovat tradiční drama na špici závodu, kdy Jeník stahoval plaveckou ztrátu na Honzu Ryznera. Podle mých propočtů stahoval na každém devítikilometrovém úseku něco přes půl minuty a předjížděl ho až v posledním úseku, ale do depa přijížděli téměř současně.

Také jsem mohl pozorovat Petera Tandlicha jak se mi na každé otočce pomalu vzdaluje. Nakonec na svém novém časovkovém speciálu zajel stejný čas jako loni na kratší trati bez očků.

Jak jsem předeslal, za mnou se řítí čevená mašina Lukáš a odsunul mě tak na páté nevolitelné místo, to už jsem ztrácel naději na lepší výsledek.

Zajímavé bylo pozorovat urputné boje v roztroušené skupince za mnou. Pěkný čas 1:13 zajel například Vlček, který se ke mně ztateně přibližoval a zaměstnával chmurnými myšlenkami šamana, který už počítal co bude muset stahovat v běhu. Ve stejném duchu absolvoval kolo zřejmě také

Pekari, který ještě nikdy za Vlčkem neskončil. Bohužel dnes mu to po pokaženém plavání ani valně nejelo a vkládal své naděje již jen do běhu.

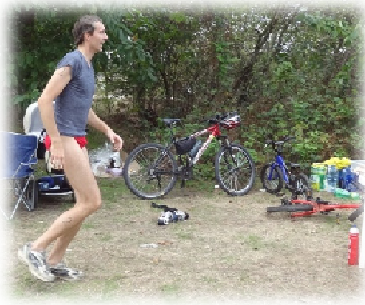
Honza Buršík sice lezl z vody poslední, ale na kole značky Favorit si značně vylepšil pořadí a slézal již jako devátý. Předjel tak Jakuba a Toma Pituchu, kteří jezdí na horalech a šetří se na běh a také Andulku, která si hlídala pozici ve své kategorii, plus Martina, který jel asi cestou na nákup a nechtěl rozbít si potlouct nákup v košíčku.

A bylo načase jít se proběhnout. Nikdo nepochyboval, že Jeník si svým elegantním běžeckým stylem doběhne pro bandasku na kterou měl předem vytisknutou etiketu se svým jménem a letošním letopočtem. Já jsem ho dokonce viděl běžet během jízdy na kole, v místě, kde se běžecká a cyklistická trať přibližují. Chvilí jsem zvažoval, zda pravidla povolují pověsit se za běžce do háku, ale pak mi utekl a než jsem projel Mělicemi, už byl zase na silnici vedoucí k depu.

Očekával jsem tak pochopitelně, že mě stejně jako loni bude v zápětí předbíhat o kolo, ale tentokrát mi nohy pěkně kmitaly a Jeník mě doběhl až v půlce prvního kola a nyní jsem možnosti háku využil. Běžel jsem to jeho vražedné tempo jednou kolem dokola až za záda Petera Tandlicha. Pak si Jeník odskočil do stánku na pivo a já musel ve stíhání Lukáše pokračovat sám. Naštěstí Lukáš v bláhové naději, že se běží jen dvě kola, v depu zastavil a pustil si mě tak na dohled. To mě nabudilo a v půli posledního kola jsem ho

dotáhl. Lukáš si tak vybojoval při prvostartu krásné čtvrté místo a tím, že mě pustil před sebe si také zajistil start příští. Oba Honzové, Plavec a Ryzner již dávno odpočívali v cíli když jsem si doběhl pro bronz. Peter tedy bral páté místo jako Loni, přestože si asi jako jediný zlepšil cílový čas i s delší cyklotrasou.

Stejné pořadí od loňska si ponechali také Šaman (který musel stahovat po kole a udělal si osobák v běhu) a Vlk (sedmý), ale všichni tři si jistě pochvalují cenný Pekariho skalp, který jim loni

ještě unikl.

To ještě nevědí, že Pekari příští rok plánuje svůj návrat mezi maratonské běžce a tento comeback se jistě projeví i v triatlonu.

Dobrý běžecký výkon podal také Jakub, když předběhl Honzu Buršíka a unikl svému pronásledovateli Tomovi a zajistil si místo v top ten.

I Andulka dala do běžecké části vše ve snaze uniknout manželovi. Martin, ale není z těch, kdo by nechali osamělou ženu běhat okolo rybníka. Dohnal ji a dokončili svorně, s láskou, spolu. I tak vybojoval cennou trofej pro kavárenské povaleče, která se uděluje pouze v kategorii mužů na dlouhém triatlonu.

Dětský triatlon:

Po patnácti letech letos poprvé byla tato akce trigeneračním triatlonem. Pekari připravil pro děti hned dvě trati. Po 50m ve vodě si mohly děti vybrat jeden nebo tři kilometrové lesní okruhy na kole a potom půl nebo kilometr běhu.

Hned prvního ročníku DTT se zúčastnilo deset dětí, které do něj šli se stejným nadšením a odhodláním jako jejich rodiče. Třetinu startovní listiny vyplnili Plavčíci z Průhonic Osky, Viky a Robin. Čtvrtým Plavcem byl Vít a řady kluků ještě posílil Toník, Jonáš, Matěj a Mareček, kteří měli ještě sestru Markétu mezi dívkami spolu s Bětkou a Aničkou.

Po startu se děti bez váhání všechny vrhly do vody a povětšinou se přebrodily k cíli. Výjimkou byl Toník, který vyplaval na hloubku a s použitím pestré škály plaveckých stylů celý úsek uplaval. A také

Mareček, který si vzal praktický plavecký pás, čachtal se v písáku jako špuntík a do cíle nijak zvlášť nespěchal. Také Víťa se nedržel pouze běhu ve vodě a po škobrtnutí uplavval část trati pod vodou.

I zde přišla na řadu důležitá převlékácká disciplína. V tomto případě s dopomocí rodičů. A už se skákalo na kola. Dravá jízda po lesních cestách končila odhozením kol do depa a rychlým úprkem pro medaile. Dokončili všichni a všichni vystoupali na vrchol stupňů vítězů.

Zahradní slavnost Heřmanův Městec

Je již letitou tradicí, bez které by triatlon nebyl triatlonem, že nás Pekari k večeru hostí na zahradě našeho rodného domu, za což mu patří velké díky. Letos byl tradiční pivně-vepřový program zpestřen mimo jiné taneční lekcí country od Lukáše. Zde je vhodné místo poděkovat všem kdo se podíleli na průběhu celého dne jako pořadatelé, záchranáři, fotografové, fandové, hlídači dětiček, dopravci, hostitelé atd.

Příští rok první sobotu v září, triatlon opět zazáří.

Vítek